

Verhalen: Het gerucht

Verhaal 1

Bij ons in de buurt is een pleintje. Het stelt niks voor: het is een stukje gras met een bankje, een klimrek, dikke bomen en drie van die wipkippen.

Nu komt er daar vaak een man met zo'n scootmobiel met een superirritant hondje. Hij zegt dat het zijn hulphond is maar dat kan nooit. Het is zo'n poedelachtig beest op van die bibberende dunne pootjes.

Iedere dag laat hij die hond gewoon op het gras bij die wipkippen poepen en hij ruimt het nooit op.

Op een dag hebben wij stiekem achter op zijn scootmobiel een briefje gehangen. Daar stond met grote letters op: "Ik laat mijn hond overal kakken".

Sindsdien gaat hij naar de honden-uitlaatplaats twee straten verderop.

Goed hè!

Verhaal 2

Ik stond met mijn fiets bij het stoplicht. Naast mij stond een blauwe auto met een dikke man erin.

Het werd groen en ik moest recht door dus ik begin te fietsen.

Die auto moest rechtsaf maar had dat niet aangegeven en hij snijdt mij af.

Ik kon nog net op tijd stoppen, echt maar net, ik schrok me dood.

Die dikke man toeterde ook nog naar mij en stak zijn middelvinger op.

Daardoor zag hij niet dat er een jongen aan het oversteken was op het zebrapad.

Hij kon nog maar net stoppen anders had hij die jongen aangereden.

Die jongen werd kwaad en sloeg keihard met zijn tas op de motorkap van de auto.

Dus die dikke man stapte uit en begon te schreeuwen en te schelden. Ja, toen bleef ik even kijken.

Verhaal 3

Ik kwam thuis uit school en zette netjes mijn fiets in de schuur.

Ik dacht dat er niemand thuis was maar de achterdeur was niet op slot. Dus ik riep hard; 'Ik ben thuis'. Geen antwoord.

Dus ik deed de koelkast open en pakte iets te drinken en er waren nog roze koeken.

Met mijn tas en m'n drinken en m'n roze koek liep ik de kamer in.

Ik schrok me halfdood: wat een troep!

De kasten stonden open, alles was eruit getrokken en op de vloer gesmeten.

Ik liep naar de gang en riep keihard mijn moeder: geen antwoord.

Toen werd ik ineens heel bang. Ik liep terug naar de kamer en ik zag dat de tv weg was en de laptop van mijn moeder zag ik ook niet

Ik rende naar de burens en ik vertelde tegen de buurvrouw wat er aan de hand was en moest toen ineens huilen.

De buurvrouw ging kijken en toen ze terugkwam zei ze we moeten je moeder bellen want er is ingebroken bij jullie

Ik wilde mijn telefoon pakken en toen zag ik dat ik die roze koek nog steeds vast had.

Nou: die hoefde ik niet meer.

Verhaal 4

Ik fietste naar de supermarkt want ik klapte van de honger.

Ik stond in de rij bij de kassa met mijn cola, mijn kaascroissant en mijn chocoladereep.

Voor mij stond een oude mevrouw met een scootmobiel.

Die vrouw was vriendelijk maar ontzettend langzaam. Echt irritant. Alles ging ze één voor één in het mandje bij haar stuur leggen. Een pakje boter, een zak uien, een blikje soep en een rolletje boterhamzakjes.

Tussen haar voeten stond een tas met een hondje erin. Zo'n klein bruin keffertje.

En maar kletsen met de jongen achter de kassa.

Die jongen was super geduldig. Ook toen ze een half uur aan het zoeken was naar haar portemonnee en precies gepast wilde betalen.

Zelfs haar hond werd ongeduldig en begon te wiebelen in haar tas.

Toen zag ik ineens dat in de tas met dat hondje een pak koffie verstopt zat en een fles wasverzachter en een groot stuk kaas.

Die vrouw: was dat een dief?

Verhaal 5

Soms als ik iets moet leren dan lukt het gewoon niet. De feiten die ik dan moet kennen die kan ik gewoon niet onthouden.

Soms lees ik iets één keer door en dan weet ik het gewoon.

Je zou denken dat ik interessante dingen beter onthoud dan saaie dingen. Maar dat is niet zo.

Er zijn massa's stomme dingen die gewoon in mijn brein opgeslagen zitten waar ik niks aan heb en die ik gewoon nog weet.

Bij voorbeeld dat de rivier de Rijn bij het dorp Spijk het land binnenkomt en niet bij Lobith.

Op de basisschool werd dat verteld. Vroeger leerden mensen dat de Rijn bij Lobith ons land binnenkomt maar dat klopt niet. Het is Spijk.

Daar heb je toch niets aan, dat je dat weet?

En belangrijke dingen die onthoud ik niet. Waar ik mijn oortjes heb neergelegd of wanneer ik iets moet inleveren.

Dat het recept voor brownies op bladzijde 30 van het bakboek staat, dat weet ik precies.

Maar waar ik fietssleutel heb gelaten vergeet ik zo ongeveer vier keer per week.

Waarom is dat zo? Ben ik dom?